

Pokud patříte mezi aktivní cestovatele, kteří využijí naplno každé hodinky k objevování, pak je tento článek právě pro vás. Hupsněte do pronajatého auta a vydejte se na cestu. Budete koukat, jak je tento ostrov zajímavý. Lanzarote lze navíc opravdu procestovat pouze za jeden den – ostrov je 55 km dlouhý, 18 km široký a je protkaný sítí silnic v super stavu, jakou bychom jim v Čechách mohli závidět!

Poznejte Lanzarote za 11 hodin

Jestliže se tady ocitnete na jeden den, nezůstávejte na pláži

My jsme se na ostrov vydali z vedlejší Fuerteventury, kde jsme dva týdny pobývali v krásném městečku Corralejo, ze kterého je to na Lanzarote, co by kamenem dohodil. Rozhodli jsme se pro nákladnější, avšak o to pohodlnější řešení – pro cestu trajektem včetně našeho pronajatého

auta. Celkem jsme zaplatili přibližně 3100 Kč za zpáteční jízdenky pro dvě osoby a auto. Levnější by jistě bylo vyrazit bez auta a auto si zapůjčit až na Lanzarote, avšak my jsme k tomu našemu fuerteventurskému už měli citový vztah, a navíc se nám nechtělo ztrácet čas veškerou administrativou při převzetí a následném navrace-

ní vozu na Lanzarote. Takhle jsme sedli do našeho autíčka před naším apartmánem, za deset minut jsme byli v přístavu, najeli jsme na trajekt a po dvaceti minutách rychlé plavby jsme z trajektu vyjeli rovnou vstříc novým dobrodružstvím.

Naplánujte si to jinak, než cestovky

Zvolili jsme přesně opačný směr okruhu, než který volí většina cestovních kanceláří. Díky tomu jsme si hned po ránu užili liduprázdnou soustavu skalních otvorů a jeskyní **Los Hervideros**, sopečné jezero **El Golfo**, dali jsme si v klídku kávu ve stejnojmenné vesnici a pořídili mnoho pěkných fotek krásné přírody.

S prvními turisty jsme se setkali až u vstupu do **NP Timanfaya**, ale tam to teda stálo zato. Doslova jsme uvízli v hodinové koloně, která nám už předem znechutila návštěvu

← Popiska, která končí tečkou.

↑ Popiska, která končí tečkou.

← Popiska, která končí tečkou.

Skvělou možností, jak lépe nasát místní sopečnou atmosféru, je předem si objednat průvodcovanou túru. Pořádají se z Yaizy a z El Golfa, jsou v angličtině i španělštině, vypadají skvěle a navíc jsou zdarma. Jen je třeba si své místo rezervovat s předstihem na stránkách národního parku. Kdybych se někdy do Las Montañas del Fuego vrátila, rozhodně by to nebylo autem, nýbrž v rámci jednoho z těchto treků.

Po projíždě autobusem jsme se náramně těšili do našeho autíčka a vydali se přímo do **vesnice Yaiza**, která byla opako-

vaně zvolena nejhezčí vesničkou Španělska. Při pohledu na krásné bílé domečky s upravenými zahrádkami zářícími v sopečné krajině jsme zapomněli na negativní zkušenost z národního parku a začali si výlet opět užívat.

Geniální architekt César Manrique

Člověk, díky kterému není z Lanzarote další Las Palmas na Gran Canarii nebo Playa de las Americas na Tenerife. Architekt, který prosadil zákaz výstavby domů vyšších než místní palmy a zákaz billboardů. V době, kdy se na sousedních ostrovech budovaly vysoké nevzhledné hotely, začal na Lanzarote vytvářet stavby ladící s ostrovní sopečnou krajinou a spojovaly tradiční venkovskou architekturu s moderním

celého parku. Lepší dojem v nás nezanechal ani autobus s upatlanými neotevratelnými okny, do kterého jsme následovně museli přesednout a prohlédnout si tak krajinu výhradně přes sklo. V národním parku sice fouká a bývá chladno, ale kdyby tam byl na výběr i nějaký otevřený autobus, bylo by to boží. Zde mají výhodu právě ty cestovky – mohou se svými autobusy jet rovnou do parku a vyhnout se tak koloně.

Z OSTROVA NA OSTROV

➡ Jet na Kanárské ostrovy a navštívit jen jeden, je skoro **smrtelný hřích**. Každý z ostrovů je svým způsobem unikátní, každý z nich má letiště i námořní přístav a vzdálenosti mezi nimi jsou zanedbatelné.

➡ **Letadlo** je rychlá a pohodlná volba. Souostroví má celkem osm letišť a přelet z ostrova na ostrov netrvá déle než hodinku. Meziostrovní lety jsou obvykle odbavovány denně. Více na www.canaryfly.es

➡ **Lodí** bývá cesta levnější a navíc se můžete kochat výhledy a s trochou štěstí i pohledem na delfíny.

➡ **Organizovaný výlet**, mnoho společností nabízí výlet lodí či plachetnicí. Za jeden den tak můžete vidět a zažít opravdu hodně.

→ Popiska, která končí tečkou.

uměním. Kdo navštíví Lanzarote, nadchne ho, že je jiný. A to právě díky Césarovi.

Z mnoha jeho děl jsme navštívili hned několik – **Museo Lagomar**, botanickou zahradu **Jardín de Cactus**, vyhlídku **Mirador del Río** a restauraci **El Diablo** s toaletami v duchu národního parku Timanfaya. Možná se podivíte, proč zmiňuji ty toalety. Ale ty vymyslel geniálně. Mají děsivé těžké kovové dveře, prostě to tam vypadá celé depresivně, jako ostatně i působí samotný národní park. V restauraci El Diablo se pro přípravu jídel používá vulkanické teplo. Národní park má ve značku stylového čertíka – to je ostatně také dílo Césara. Svě

„stopy“ zanechal prostě všude.

Detailněji se ještě musím vrátit k **Museo Lagomar**. Lagomar je úžasná vila ze sedmdesátých let,

Foto: Lucie Čambálová

kterou koncipoval César Manrique a designoval Jesús Soto. Vila byla postavena v jeskyních s použitím bílého betonu, skla, oblázků, dřeva

la v malebné vesničce, kde se asfaltové cesty měnily v prашné a nad kterou se zdvihaly majestátní hory. Musím uznat, že místo je opravdu kouzelné.

Na druhou stranu se přiznám, že mě pláž Famara sama o sobě

Omar Sharif si vilu zamiloval natolik, že ji koupil. Posléze ji však prý prohrál v kartách

a artefaktů z vraků lodí. Exotický vzhled vily jako z pohádky Tisíce a jedné noci dotvářejí palmy, kaktusy, bouganvilie, aloe a další exotické rostliny. Omar Sharif si ji zamiloval natolik, že si ji koupil. Posléze ji však prý prohrál v kartách.

Pláž Famara – divočina na konci světa

Po všech komerčnějších památkách a zajímavostech jsme se rozhodli na chvíli odbočit z hlavních tahů a nasát atmosféru magické pláže Famara, o které mi básnila má dobrá kamarádka, která tam každoročně jezdí za surfováním. Silnice skončí

← Popiska, která končí tečkou.

zas tak moc nezaujala – mezi kameny se povalovalo docela dost odpadků. Možná to však bylo vlnami, které ten den byly obrovské, i silným větrem.

Nelze stihnout všechno

Během jednoho dne se samozřejmě nedá stihnout vše – vynechali jsme krásné bílé pláže Papagayo, především protože jsme si jich dosyta užili na bílých plážích proslulé Fuerteventure. Dále jsme se vyhnuli vile s jeskyní Jameos del Agua – navštívila jsem ji jako malá a pamatuji si, že byla svým stylem docela podobná vile Lagomar. Je tam sice možné spatřit slepé ráčky v jezírku a vidět zase jiné designové skvosty, ale času nebylo nazbyt. Za návštěvu by jistě stály i lávové jeskyně Cueva de los Verdes. Ze všeho nejvíce mě mrzí, že jsme se nestačili zastavit na jedné z vinic v proslulé oblasti La Geria a dát si tam víno, pěstované lávových ohrádkách na sopečné půdě. Tak jsme si ho alespoň koupili v supermarketu a vypili si ho později doma, což nám připomnělo náš krásný a intenzivní jeden den na ostrově sopek, úžasně architektury a jedinečných scenerií. 🍷

Lucie Čambálová

Foto: Shutterstock.com